

Bestemmelsen indeholder regler om den skattemæssige behandling af fortjeneste på ejendomme i et dødsbo, eller hos den, der som ægtefælle, arving eller legatar har fået udlagt ejendomme fra et dødsbo.

Det foreslås i stk. 1, at beskatning i boet ved udlæg fuldstændig undlades, uanset afdødes ejertid. Der er derfor ikke længere behov for at opretholde den gældende adgang til succession. Af praktiske hensyn foreslås det, at reglerne skal gælde, selvom ejendommens værdi overstiger modtagerens andel i boet. Forslaget indebærer en vis lempelse af det nugældende princip om kontinuitet i beskatningen.

Hvis boet sælger ejendommen, gælder de almindelige regler om beskatning af fortjeneste. Ved afgørelsen af, om ejendommen kan sælges skattefrit efter § 6, stk. 2, lægges afdødes og boets besiddelsestid sammen.

Efter forslaget's stk. 3 medregnes fortjeneste ved dødsboets salg af en- og tofamiliehuse samt ejerlejligheder ikke i avanceopgørelsen, hvis ejendommen før dødsfaldet kunne være solgt uden beskatning efter § 8. Der tages herved alene hensyn til den periode, afdøde har besiddet og beboet ejendommen. Såfremt betingelserne for skattefrit salg ikke er opfyldt, er det foreslået, at boet skal beskattes af fortjenesten efter reglerne i § 6.

I stk. 2 foreslås det, at en ejendom, der er udlagt fra et dødsbo, anses for erhvervet på udlægstidspunktet. Heraf følger, at udlægsmodtageren selvstændigt skal opfylde betingelserne om en besiddelsestid på 8 år for fuldt ud at opnå skattefritagelse ved videresalg. Ved et eventuelt salg inden for beskatningsperioden lægges den værdi, der er opført i boopgørelsen, til grund som anskaffelsessum. I offentligt behandlede boer samt i privatskiftede boer benyttes udlægsværdien i den endelige boopgørelse. Hvor et privatskiftet bo fortsætter ud over 15 måneder, er det værdien i den opgørelse, der skal indgives efter kildeskattelovens § 20, stk. 2, over boets stilling ved fristens udløb, der lægges til grund. Hvor et bo, der har været undergivet offentlig skiftebehandling, udleveres til privat skifte, efter at der er forløbet 15 måneder efter dødsfaldet, er det værdien i den opgørelse, der skal indgives efter kildeskattelovens § 20 C, stk. 4, der anvendes. Såfremt skattemyndigheden ændrer værdien i boopgørelsen, er det den ændrede værdi, der skal lægges til grund. Værdierne omregnes til kontantværdi efter forslaget's § 4, stk. 1.

Efter forslaget gælder reglen både for ejendomme, som afdøde kunne have solgt skattefrit efter

lovforslaget's § 8, og for ejendomme, som afdøde ikke kunne have solgt skattefrit.

Stk. 4 svarer til den nugældende henvisning i lov om særlig indkomstskat § 18 A, stk. 3, til samme lovs § 2 A, stk. 4, 5 og 6, om anparten i faste ejendomme og aktier m.v., der er forbundet med brugsret til en beboelseslejlighed. § 18 A foreslås herefter ophævet.

Efter stk. 5 foreslås kildeskattelovens regler om beskatning ved dødsfald i øvrigt opretholdt.

Længstlevende ægtefælle indtræder således fortsat fuldt ud i afdødes skattemæssige stilling i tilfælde, hvor boet udleveres til hensidnen i uskiftet bo. Det samme gælder i tilfælde, hvor der gives udsættelse med arveafgiftspligtens indtræden efter arveafgiftslovens § 14 A og i tilfælde, hvor et bo udlægges uden skiftebehandling til længstlevende efter skiftelovens § 57, stk. 1. Dette betyder blandt andet, at ejendomme, som afdøde har kunnet sælge skattefrit, også kan sælges skattefrit af længstlevende ægtefælle.

Efter gældende regler er der visse situationer, hvor der ikke er adgang til succession. Dette gælder for eksempel, hvis der ved udlæg af en ejendom konstateres et tab. Det gælder endvidere, hvis boet er skattefrit, eller hvis der skiftes med enkelte arvinger, medens resten af boet udleveres til fortsat hensidnen i uskiftet bo. Disse regler foreslås ikke ændret.

For så vidt angår næringsejendomme, opretholdes kontinuiteten i beskatningen. I disse tilfælde kan der i boopgørelsen optages passivposter til udligning af udlægsmodtagerens eventuelle fremtidige skattetilsvare vedrørende ejendommen. Reglen herom i kildeskattelovens § 33 A opretholdes.

Til § 14

Loven har virkning for afståelser, der finder sted den 1. juli 1982 eller senere.

Fortjeneste ved salg af ejendomme, der sker tidligere, skal beskattes efter de gældende regler. Dette betyder samtidig, at tab ved salg af spekulationsejendomme kan fratrækkes efter de gældende regler.

Efter forslaget om ændring af afskrivningsloven afskrives bygninger og særlige installationer i afskrivningsberettigede bygninger, der er anskaffet inden den 1. januar 1982, efter de tidligere regler. Det foreslås i stk. 2, at lovforslaget's regler ved afståelse af sådanne bygninger og installationer kun finder anvendelse, hvis de fører til en lavere beskatning. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 1.